

I U 1410/2015-18

UPRavno sodišče
REPUBLIKE SLOVENIJE

ODLOČBA JE PRAVNOMOČNA

UPRavno sodišče RS LJUBLJANA

9.6. 2016

Podpis pristojne
sodne osebe:

SODBA

V IMENU LJUDSTVA

Upravno sodišče Republike Slovenije je v senatu, ki so ga sestavljali višji sodnik in sodnici Lara Bartenjev kot predsednica ter Andrej Kmecl in Petra Stanonik Bošnjak kot člana,

ob sodelovanju pravosodne svétnice Suzane Korotaj kot zapisnikarice,

v upravnem sporu tožeče stranke: REPUBLIKA SLOVENIJA, Upravna enota Radovljica, Gorenjska 18, Radovljica, zoper toženo stranko: REPUBLIKA SLOVENIJA, ki jo zastopa Informacijski pooblaščenec, Zaloška 59, Ljubljana,

zaradi **dostopa do informacij javnega značaja**,

o **tožbi** zoper odločbo Informacijskega pooblaščenca št. 090-140/2015/11 z dne 1. 9. 2015,

na seji **9. junija 2016**

RAZSODILO:

- I. Tožba se zavrne.
- II. Vsaka stranka trpi svoje stroške postopka.

OBRAZLOŽITEV

1. Toženka je z izpodbijano odločbo delno ugodila pritožbi (v tej zadevi prizadete stranke), delno odpravila tožnično odločbo z dne 28. 4. 2015 in odločila, da je tožnica dolžna v roku 31 dni od prejema odločbe prizadeti stranki posredovati tam navedene listine iz projekta za pridobitev gradbenega dovoljenja in iz geodetskega načrta novega stanja zemljišča za pridobitev uporabnega dovoljenja, pri čemer mora prekriti ime in priimek osebe, ki je te listine (načrte) izdelala. Iz obrazložitve izhaja, da je prizadeta stranka od tožnice kot informacijo javnega značaja zahtevala uporabno in gradbeno dovoljenje za objekt Kulturni in gasilski dom Mošnje. Po vpogledu v to dokumentacijo je prizadeta stranka zahtevala še kopije nekaterih delov projekta za gradbeno dovoljenje (v nadaljevanju PGD) in geodetske načrte. Tožnica je menila, da gre za avtorsko zaščitena dela, zato je v skladu z ureditvijo v Zakonu o dostopu do informacij javnega značaja (v nadaljevanju ZDIJZ) seznanitev z njimi zagotovila z vpogledom, izdajo kopij pa je zavrnila.
2. Toženka opozarja, da ima po ZDIJZ prizadeta stranka (prosilec) pravico določiti, v kakšni obliki se želi seznaniti z informacijo javnega značaja, tožnica pa nima pravice odreči posredovanje informacij v zahtevani obliki. Edina omejitev, ki izhaja iz ZDIJZ, se nanaša na informacije, ki so zavarovane skladno z zakonom, ki ureja avtorsko pravico. Projekti, na katere se nanaša zahteva prizadete stranke, sicer nedvomno predstavljajo avtorsko delo, vendar so postali del gradbenega oziroma uporabnega dovoljenja, torej uradnega besedila, kar pomeni, da jim glede na določbe 9. člena Zakona o avtorskih in sorodnih pravicah (v nadaljevanju ZASP) ne gre avtorskopravno varstvo. Omenjena omejitev glede oblike dostopa do informacij javnega značaja, ki se nanaša na avtorsko varovana dela, zato v tem primeru ne velja.
3. Tožnica se z odločitvijo ne strinja in vlaga tožbo, v kateri navaja, da je zahtevi prizadete stranke za posredovanje informacij javnega značaja ugodila tako, da ji je omogočila vpogled v projektno dokumentacijo. Ta dokumentacija je avtorsko delo, ki je predmet civilnopravnega razmerja med naročnikom in izdelovalcem ter je avtorsko zaščitena. Tožnica meni, da so bile na ta način v celoti spoštovane pravice prizadete stranke do dostopa do informacij javnega značaja, po drugi strani pa zaščita avtorskega dela. Zato meni, da je toženka napačno uporabila materialno pravo, posebno ZASP, in sodišču predlaga, naj izpodbijano odločbo odpravi ter zadevo vrne toženki v nov postopek, poleg tega pa naj ji naloži povračilo stroškov upravnega spora.
4. Toženka v odgovoru na tožbo v bistvenem ponavlja razloge iz obrazložitve

izpodbijane odločbe in sodišču predlaga, naj tožbo kot neutemeljeno zavrne. Prizadeta stranka v več obsežnih vlogah podrobno navaja razloge, iz katerih meni, da so zahtevane kopije nujno potrebne za uveljavljanje pravic njegovega pooblastitelja.

5. Tožba ni utemeljena.
6. Sodišče uvodoma ugotavlja, da se _____, ki ima v tem upravnem sporu kot prosilec za dostop do informacij javnega značaja položaj prizadete stranke, na vseh vlogah (tako v upravnem postopku kot v upravnem sporu) predstavlja kot pooblaščenec _____, vendar v upravnem postopku ni predložil ustreznega pooblastila, zato ga je toženka obravnavala kot prosilca in ne kot pooblaščenca. Ker prosilec za dostop do informacij javnega značaja ne potrebuje pravnega interesa (tretji odstavek 17. člena ZDIJZ), je bilo tudi po presoji sodišča to ravnanje toženke pravilno, hkrati pa to pomeni, da gre tudi v tem upravnem sporu položaj prizadete stranke _____ osebno in ne morda njegovemu pooblastitelju. Sodišče se zato ni ukvarjalo z ustreznostjo zatrjevanega pooblastila oziroma sposobnostjo _____ za zastopanje, niti z njegovimi navedbami, ki se nanašajo na pravni interes njegovega pooblastitelja za dostop do zahtevanih informacij javnega značaja.
7. Prav tako uvodoma sodišče na podlagi izpodbijane odločbe in tožbe ugotavlja, da med strankami ni sporna pravica prizadete stranke do dostopa do zahtevanih informacij, ne pravna narava projektne dokumentacije kot avtorskega dela. Sporno je le, ali ima prizadeta stranka zaradi te pravne narave zahtevanih informacij pravico do dostopa do teh informacij v zahtevani obliki.
8. Sodišče se v tem pogledu v celoti strinja z razlogi, ki jih toženka navaja za svoje stališče, da projektna dokumentacija, ki sicer pomeni avtorsko delo, po izrecni zakonski določbi postane del izdanega gradbenega oziroma uporabnega dovoljenja, zaradi česar po prav tako izrecni določbi ZASP ne uživa več takega avtorskopravnega varstva, da bi bil dostop do nje kakorkoli omejen. Ker sodišče tem razlogom sledi, jih na tem mestu ne navaja ponovno (drugi odstavek 71. člena Zakona o upravnem sporu; v nadaljevanju ZUS-1), glede na tožbene navedbe pa dodaja še:
9. Po drugem odstavku 25. člena ZDIJZ v primeru, če je zahtevana informacija zavarovana skladno z zakonom, ki ureja avtorsko in sorodne pravice, in je imetnik pravic tretja oseba, organ prosilcu omogoči seznanitev z informacijo tako, da mu jo da zgolj na vpogled. Po tej zakonski ureditvi torej vprašanje, ki je odločilno za morebitno omejitev načinov vpogleda v informacijo, ni ali je ta informacija avtorsko delo (kar med strankama niti ni sporno), temveč zgolj to, ali je ta informacija, tudi če je avtorsko delo, zavarovana po ZASP.

10. Po drugi točki prvega odstavka 9. člena ZASP avtorskoppravno niso varovana uradna besedila z zakonodajnega, upravnega in sodnega področja. Pri tem gre za besedila, ki jih izdajajo institucije z zakonodajnimi, sodnimi ali upravnimi pristojnostmi ter oblastvenimi upravičenji in s katerimi se uravnavajo pravni položaj državljana ali druge družbene zadeve. Med taka besedila je treba šteti tudi odločbe in to skupaj s prilogami, kot so npr. dela urbanizma ali kartografije, čeprav ne gre za „besedilo“ v ožjem pomenu besede (prim. Miha Trampuž, Branko Oman, Andrej Zupančič, Zakon o avtorskih in sorodnih pravicah s komentarjem, Ljubljana 1997, str. 54 in 55).
11. V primeru listin, ki so sestavni del projektne dokumentacije za pridobitev gradbenega oziroma uporabnega dovoljenja pa taka narava teh listin izhaja že iz izrecnih zakonskih določb. Tako drugi odstavek 68. člena Zakona o graditvi objektov (v nadaljevanju ZGO-1) določa, da je PGD sestavni del gradbenega dovoljenja, drugi odstavek 102. člena ZGO-1 pa, da so ključni podatki iz projekta izvedenih del in geodetski načrt novega stanja zemljišča sestavni del uporabnega dovoljenja. Ne da bi se spuščalo v morebitne nadaljnje vidike avtorskopravne zaščite projektne dokumentacije, sodišče iz navedenih razlogov ugotavlja, da je treba predmetno projektno dokumentacijo s stališča dostopa do informacij javnega značaja šteti za del uradnega besedila (upravne odločbe – gradbenega ali uporabnega dovoljenja) in s tem za delo, ki po prej navedeni drugi točki prvega odstavka 9. člena ZASP ni predmet zaščite po tem zakonu. To pomeni, da toženka ni imela zakonske podlage za omejitev načina dostopa do teh listin, saj se taka omejitev po drugem odstavku 25. člena ZDIJZ nanaša izključno na informacije, ki so predmet take zaščite.
12. Tudi tožnica v tožbi ni navedla nobenih razlogov, iz katerih bi bilo treba predmetne listine oziroma projektno dokumentacijo, ki je po prej navedenih zakonskih določbah sestavni del uradnega besedila, obravnavati drugače. Povsem na formalni ravni so ostale tudi njene trditve o nadaljnjih razlogih za vložitev tožbe, namreč nepopolni ali zmotni ugotovitvi dejanskega stanja in bistvenih kršitvah upravnega postopka. Teh trditvev namreč ni podprla s prav nobeno konkretno navedbo.
13. Iz navedenih razlogov sodišče ugotavlja, da je izpodbijana odločba pravilna in utemeljena na zakonu, zato je v skladu s prvim odstavkom 63. člena Zakona o upravnem sporu (v nadaljevanju ZUS-1) tožbo zavrnilo kot neutemeljeno. Kot rečeno, tožnica ni navedla nobene konkretne okoliščine v smislu nepravilno ugotovljenega dejanskega stanja, zato je sodišče štelo, da dejansko stanje, ki je bilo podlaga za izdajo izpodbijane odločbe, med tožnico in toženko ni bilo sporno, in je v zadevi odločilo brez glavne obravnave, na seji (prvi odstavek 59. člena ZUS-1).

14. Če sodišče tožbo zavrne, po četrtem odstavku 25. člena ZUS-1 trpi vsaka stranka svoje stroške postopka.

PRAVNI POUK:

Pritožba zoper to sodbo ni dovoljena (prvi odstavek 73. člena ZUS-1).

Ljubljana, 9. junij 2016

Predsednica senata:

Lara Bartenjev, l.r.

Ta prepis je sodni senat iz tiskovnik
Podpis pristojne osebe: _____

